

berne paa Grund af den frie Valgret kunne have nogen Betydning og nogen Vægt til at modstaae. Det maa jo være Forslagsstillernes Hensigt at frede om den evangelisk-lutheriske Kirke; jeg troer ogsaa, at de mene det ærligt, og jeg er slet ikke berettiget til at mene Andet om dem, men jeg vil haabe, at de ogsaa ville indrømme os det Samme. De have talt meget alvorligt for deres Forslag; jeg for mit Vedkommende vil ogsaa tage det saa alvorligt, som det er mig muligt, og jeg kan da ikke sige Andet, end at et saadant Kirkeraad, sammensat ved Majoritetsvalg — det maa jeg bede bemærket, — vil ødelægge Livet i den danske Folkkirke, slaae det ihjel, hvor det er kommet nogenlunde tilsynne. Jeg vil derfor paa det Indstændigste ønske, at det danske Folkething vil bidrage til at faae dette Forslag slaaet ihjel, om jeg saa maa udtrykke mig, thi Forslagsstillerne ville jo ikke frede om det ved at tage det tilbage for at afvente en beleiligere Tid. — Det er en Selvfølge, at jeg maa modsætte mig det paa ethvert Trin af dets Behandling. Idet den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. A. Hansen) søgte at imødegaae den høitærede Cultusminister med Hensyn til dennes Fremgangsmaade, ved ad administrativt Veie at søge at faae Menighedsraadene fremmede, fremkom han med en Øtring, som jeg skal tillade mig at imødegaae. Jeg har den Ære at være Medlem af et Menighedsraad; man kan vel gjerne sige, at det ikke har meget at betyde, og ikke er kommet meget frem endnu, men jeg kan dog ikke indrømme, hvad den ærede Rigsdagsmand sagde om alle Menighedsraad, at de staae ganske betydningsløse. Jeg skal ikke indlade mig paa at gaae videre ind paa denne Sag om Menighedsraadene, thi saa maatte jeg udtale mig om, hvorledes man bærer sig ad i den lille Birkedreds, hvor jeg er med, og det finder jeg ikke passende. Saameget synes jeg imidlertid gjerne at kunne sige, at jeg virker i Forening med en meget flink og retsaffæren Præst; der er adskillige kirkelige Spørgsmaal, med Hensyn til hvilke vi ikke stemme overeens, dem forhandle vi i al Fortrolighed og Kjærlighed, og denne Uoverensstemmelse har ikke kunnet stille os ad, og det er mit

Haab, at den ingenfinde vil stille os ad. Det troer jeg ikke er betydningsløst i et Menighedsraad. Hvorledes man arbejder udadtil er en anden Sag; derom kan man ikke dømme videre endnu, Tiden vil vise, om der fra den Side er noget Synderligt at udrette. Rigsdagsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogsh) kom ogsaa til at tale om Menighedsraadene; han syntes ikke at have synderlig Tiltro til dem, han sagde, at de stode svævende, han meente, at der kunde komme noget Bedre frem i et Kirkeraad, men jeg maa dog spørge ham, hvor han, naar han ikke troer, at der kan træffes 4, 5 Mænd i en Menighed, som kunne forhandle nogenlunde ordentlig med deres Sognepræst, da kan mene, at der ved Majoritetsvalg kan komme et Kirkeraad frem, som kunde være til Betsignelse for den danske Folkkirke. Dersom han derfor vil holde paa den danske Folkkirke — og jeg vil være med at holde paa den, saa længe den kan holde sammen, jeg troer endnu ikke, den levende Menighed i Folkkirken kan staae som Steenen paa Bjerget, skjøndt det er mit Haab, at den Tid vil komme; — men vil man holde paa Folkkirken, saa maa man indrømme den saa megen Frihed som muligt indensfor dens Grænser; thi ellers splitte de den til alle Sider. Det er, hvad jeg for Diebliffet har at sige.

Monrad: Der er Noget i denne Sag, som hos mig har bestyrket Tanken om, at den Tid dog ikke kunde være fjern, da et Kirkeraad virkelig vilde være til Gavn og Betsignelse, og denne Tanke er netop fremkommet ved det, der er yttret af endeel af de ærede Medlemmer, som have talt imod Forslaget, f. Ex. den sidste ærede Taler; den Varme, Inderlighed og Dygtighed, hvormed han har forsøgt sin Anskuelse, viser tilstrækkelig, at, naar Halvdelen af en saadan Forsamling valgtes udaf de danske Menigheder, vilde den dog vide at gjøre sin Mening gjældende med Kraft og Dygtighed, hvem den endog maatte have ligesoverfor sig. — Jeg skal egentlig ikke gaae ind paa at forsvare de enkelte Punkter i dette Lovforslag; der er reist mange Betænkkeligheder, snart mod den ene, snart mod den anden Bestemmelse deri, og der